

Dopisi.

Dobri učenki v spomin.

Minulo je že nekaj tednov, odkar so te položili v hladno gomilo. V torek dne 23. decembra si bila še v šoli. Pač nisem mislila, da bi bilo to zadnjič. V sredo se je na Lesnem brdu oglasil zvon tako žalostno in milo. Po vasi se je hipno raznesla vest, da si umrla ti. Skoro neverjetna se mi je zdela ta novica in silno me je pretresla. Kdo bi si mislil kaj takega, da te baš na Sveti večer ljubi Jezus pokliče k sebi. Pohitela sem k tebi, da te zadnjič vidim. Ležala si na mrtvaškem odru, belo oblečena in mirtin venec je krasil tvojo plavolaso glavo. Okrog usten ti je igral lahen nasmeh. Okoli tebe pa so gorele visoke voščene sveče ter razširjale po sobi mrtvaški duh.

Na sv. Štefana dan so te nesli k večnemu počitku. Solnce je plavalo nad širno sneženo planjavo in njega žarki so božali tudi tvojo krsto. Šli smo za teboj in vsi pot smo molili sv. rožni venec. Ko smo prišli na pokopališče, so te spustili v jamo in te zagrebli. Marsikomu se je utrnila solza v očesu.

In ti! V nebesih pri ljubem Bogu in premili materi Mariji uživaj srečno novo leto, ker ga na tem svetu nisi čakala.

Blagor tebi!

Rus Marija,
učenka na Drenovem griču.

Spodnja Šiška: Marijin vrtec.

Ni še dolgo, odkar je začel zvoniti Marijin zvonček, a že je privabil s svojim milim glasom tudi v Spodnji Šiški mnogo za Marijo vnetih dečkov in deklic v Marijin vrtec. Začelo se je med njimi nekako skušanje, kdo da bode prvi vpisan. Ko se jih je nepričakovano veliko — 92 deklic in 70 dečkov — iz višjih razredov zapisalo, tedaj kar niso nehali povpraševati gospoda kateheta, kdaj bo prišel oni srečni trenutek, da se slovesno posvete Mariji. Težko pričakovani dan se je približal.

Bilo je lansko leto 15. novembra, predvečer zaželjenega dneva. Akoravno je celi dan zelo deževalo in